ननुवैराग्यादुपशमः उपशमाच्चभूतस्नेहपाशच्छेदनंभवति नचविरक्तस्यऋणत्रयापाकरणमावश्यकम् यदहरेवविरज्येत्तदहरेवप्रव्रजेत् यदिवेत रथाब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेदित्यादिश्रुतेः अतोवैराग्योपदेशेनतेषांमयाऽनुग्रहएवकृतइतिचेत्तत्राह नेति यद्यपित्वमेवंमन्यसेतथापिमृषाकेवलिना ज्ञानंविनाऽवधूतवेषेणत्वयाइत्थंमतिचालनेकृतेऽपिपुंसांविरागोनैवस्यात् नचविरागंविनोपशमः नचतेनविनास्नेहपाशनिकृंतनमित्यर्थः ॥ ४० ॥ इत्थंविरागोनस्यादित्यत्रहेतुमाह नानुभूयअननुभूयविषयाणांतीक्ष्णतां दुःखहेतुत्वंनजानाति तस्माद्विषयानुभवेनतीक्ष्णत्वज्ञानात् ॥ ४१ ॥ अत स्त्वयाऽस्माकमप्रियमेवकृतं तथाऽपिवयंनकुर्मइत्याह यदिति कर्मसंधानांकर्ममर्यादानाम् कर्तुमंधानामितिपाठेविप्रियंकर्तुमजानतामित्यर्थः दुः

नेत्थंपुंसांविरागःस्यात्त्वयाकेवलिनामृषा॥ मन्यसेयद्युपशमंस्नेहपाशनिकृंतनम्॥४०॥ नानुभूयनजाना तिपुमान्विषयतीक्ष्णताम्॥ निर्विद्येतस्वयंतस्मान्नतथाभिन्नधीःपरैः॥ ४१ ॥ यन्नस्त्वंकर्मसंधानांसाधूनां गृहमेधिनाम्॥ कृतवानसिदुर्मर्षंविप्रियंतवमर्षितम् ॥ ४२ ॥ तंतुकृंतनयन्नस्त्वमभद्रमचरःपुनः॥ तस्मा ल्लोकेषुतेमूढनभवेद्भ्रमतःपदम्॥ ४३॥ श्रीशुकउवाच प्रतिजग्राहतद्बाढंनारदःसाधुसंमतः ॥ एतावा न्साधुवादोहितितिक्षेतेश्वरःस्वयम् ॥ ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेदक्षनारदशापोनामपं चमोऽध्यायः॥५॥ ॥ ७॥ ॥७॥ श्रीशुकउवाच ततःप्राचेतसोऽसिक्न्यामनुनीतःस्वयंभुवा॥ षष्टिंसंजनयामासदुहितॄःपितृवत्सलाः ॥ १ ॥ दशधर्मायकायेंदोर्द्विऽषट्त्रिणवदत्तवान् ॥ भूतांगिरःकृशा श्वेभ्योद्वेद्वेतार्क्ष्यायचापराः॥२॥

सहंयत्त्वंकृतवानसितन्मर्षितंसोढम्॥ ४२ ॥ तथाऽपितवाभद्रंभविष्यत्येवेत्याह तंतुकृंतनसंतान च्छेदक यद्यस्मात्अभद्रंपुत्राणांस्थानभ्रंशम् अचरः तत्तस्मात्तवलोकेषुभ्रमतः पदंस्थानंनभवेदितिमृदुच्छलेनशापः ॥ ४३ ॥ बाढंतथेतिस्वी कृतवान् ईश्वरोऽपिप्रतिशप्तुंसमर्थोऽपितितिक्षेतसहेतेतियत्एतावानेव॥ ४४ ॥ इ०भा०ष०टीकायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ षष्ठेदक्षेणसृष्टायांकन्याषष्ट्यांप्रकीर्तिताः पृथक्वंशायतोजातोविश्वरूपोदितेःसुतात् ॥ १ ॥ नारदात्पुत्राणांनाशमाशंकमानोदुहितॄर्जनयामास ॥ १ ॥ कायकश्यपाय द्विषट् द्विगुणाःषट्द्वादशयासुताः त्रयोदशेत्यर्थः इंदोः सोमायत्रिणवसप्तविंशतिम् तार्क्ष्यायनामांतरंप्राप्तायकश्यपायैव अपराः अवशिष्टाश्चतस्रः ॥ २ ॥